advokatnævnet

DATO: 01.03.2014 **Sagsnr.2012-1559**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har X på vegne klager klaget over indklagede.

Sagens tema:

X har på vegne klager klaget over, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved som advokat for klager i en sag om tilkendelse af førtidspension

1. ikke at have fremsendt sin klageskrivelse af 12. oktober 2011 rettidigt til kommunen,
2. at have udarbejdet og taget sig betalt for en intern rapport om sagen, som ikke var aftalt,
3. ikke at have svaret på X's spørgsmål om manglende partshøring,
4. ikke at have svaret på X's spørgsmål, om hun havde modtaget kommunens brev af 6. oktober 2011,
5. ikke at have afregnet i overensstemmelse med parternes aftale og herunder
6. at have fremsat udokumenterbare påstande om sit timeforbrug i perioder, hvor hun intet foretog sig, og
7. ikke at have holdt øje med sit tidsforbrug og dermed sløset med klientkontoen.

X har på vegne klager endvidere klaget over indklagedes salær på 35.000 kr. inkl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 30. april 2012.

Sagsfremstilling:

Klager havde været beskæftiget i en daginstitution i Y Kommune, men blev opsagt efter sygdom den 11. februar 2010 og overgik til sygedagpenge den 30. september 2010. Hun gennemgik en række lægeundersøgelser og arbejdsprøvning. Den 27. januar 2011 traf kommunen afgørelse om stop for sygedagpenge. Klager klagede, og der blev foretaget en række yderligere undersøgelser og vurderinger. Den 18. august 2011 stadfæstede Statsforvaltningen i Hovedstaden, Beskæftigelsesankenævnet, Y Kommunes afgørelse om stop for sygedagpenge. Klager påklagede afgørelsen den 23. august 2011 til Ankestyrelsen. Y Kommune havde indledt sag om førtidspension til klager, og den 13. september 2011 skrev borgmesteren til hende, at hendes sag ville blive forelagt pensionsudvalget med henblik på afgørelse om førtidspension. Den 16. september 2011 skrev en afdelingsleder i kommunen til klager, at hun ville blive kontaktet sidst i september om bevillingsudvalgets afgørelse om tilkendelse af førtidspension. Den 22. september 2011 skrev kommunens jobcenter imidlertid til klager, at jobcentret alligevel ikke ville behandle førtidspensionssagen efter lov om social pension § 18, idet man mente, at der fortsat var behandlingsmuligheder i form af et smertemestringsforløb. Klager påklagede afgørelsen. Den 23. september 2011 skrev Statsforvaltningens beskæftigelsesankenævn til klager, at man fastholdt afgørelsen af 18. august 2011 om stop for sygedagpenge.

Klager og hendes mand X henvendte sig til indklagede om bistand. Hun skrev den 28. september 2011 til X:

"Vedr.: din kone [klagers] sag om førtidspension og stop af sygedagpenge.

I henhold til aftale skal jeg venligst bekræfte, at jeg bistår din kone [klager] i forbindelse med juridisk vurdering af [klagers] sag, en plan for det videre forløb, nødvendig korrespondance samt udfærdigelse af relevante klager i sagen.

For så vidt angår mit salær kan jeg oplyse, at det fastsættes på grundlag af en konkret vurdering af sagens kompleksitet samt det anvendte tidsforbrug.

Min timetakst er 2.000,- kr. ex. moms. Jeg vil anslå, at mit salær i forbindelse med ovenstående, som vedrører den administrative behandling af sagen, vil udgøre i alt 18.000 – 28.000 kr.

Hvis det viser sig, at mit salær vil overstige ovennævnte beløb, vil jeg kontakte Jer, således at vi i fællesskab kan tage stilling til, hvordan sagen skal føres videre.

Jeg vil bede om en a conto betaling på de første 9 timer, hvilket svarer til 22.500 kr. inkl. moms ved opstart af sagen.

…"

X indbetalte beløbet.

Den 2. oktober 2011 skrev indklagede til Y Kommune, at hun repræsenterede klager, og at al korrespondance skulle gå til hende. Hun vedlagde fuldmagt.

Y Kommune har oplyst, at man den 6. oktober 2011 sendte sagens akter til indklagede sammen med en ressourceprofil vedrørende klager til partshøring på baggrund af sagens fremlæggelse i kommunens bevillingsudvalg med henblik på vurdering af grundlaget for at rejse sag efter pensionslovens § 18.

Indklagede har oplyst, at hun ikke har modtaget dette brev.

Indklagede skrev den 12. oktober 2011 til Statsforvaltningen i Hovedstaden, Beskæftigelsesankenævnet, og fremsatte bemærkninger til nævnets afgørelse af 23. september 2011, herunder, at nævnet havde undladt at realitetsbehandle væsentlige og tidligere fremsatte klagepunkter. I sin ledsageskrivelse til den kopi, hun sendte til X, anførte advokaten, at hun var i gang med en klage over, at klagers sag ikke var blevet behandlet som en førtidspensionssag.

X skrev i en mail samme dag til advokaten, at de netop havde modtaget afslag fra Ankestyrelsen (i sagen om sygedagpenge), fordi man ikke fandt noget principielt i sagen. Endvidere anførte X, at der for så vidt angik møde i kommunens bevillingsudvalg vel manglede en partshøring.

Indklagede svarede, at hun var forundret over, at Statsforvaltningen havde sendt sagen videre (til Ankestyrelsen), da der var frist til den 13. oktober 2011 til partsbemærkninger.

Indklagede sendte den 17. oktober 2011 X og klager et ni siders notat vedrørende klagers sag sammen med sit brev til kommunen vedrørende førtidspension til klager.

Notatet indeholdt dels en udførlig kronologisk gennemgang af klagers sagsforløb fra 2010 og frem og dels en juridisk vurdering af spørgsmålet om sygedagpenge og om førtidspension.

I klageskrivelsen til Y Kommunes Jobcenter skrev indklagede bl.a., at begrundelsen for jobcentrets afgørelse af 22. september 2011 var mangelfuld og i øvrigt forkert, idet et smertemestringsforløb ikke var en behandlingsmulighed, men bistand til at

leve med en kronisk tilstand. Afgørelsen havde heller ikke været ledsaget af klagevejlening. Endelig var det kritisabelt, at man traf afgørelsen 7 dage, før klager ifølge kommunens tidligere breve, herunder fra borgmesteren, kunne forvente en afgørelse efter lov om social pension § 18 om, hvorvidt hun var berettiget til førtidspension. Advokaten forventede, at sagen omgående ville blive afgjort efter § 18 i overensstemmelse med de overordnede politiske beslutninger og gældende retsgrundlag.

X takkede i en mail samme dag for det store arbejde, indklagede havde lagt i sagen. Han stillede nogle spørgsmål, bl.a., om indklagede havde nogen ide om, hvad der var gået galt, siden Ankestyrelsen havde truffet afgørelse før tid, og om advokaten havde modtaget sagens akter, således at hun kunne komme med bemærkninger til ressourceprofilen inden en eventuel afgørelse.

Y Kommunes jobcenter skrev den 28. oktober 2011 til indklagede, at man havde modtaget hendes brev af 17. oktober 2011, som ville indgå i sagen. Denne ville blive behandlet af kommunens bevillingsudvalg den 1. november 2011. Grunden til, at man ikke havde givet klagevejledning, var, at der alene havde været tale om centrets indstilling til bevillingsudvalget, som alene kunne træffe afgørelse. Kommunen henviste i den forbindelse til sit brev af 6. oktober 2011.

Indklagede skrev den 2. november 2011 til X, at hun mente, at kommunen med sit brev forsøgte at ”redde den”, men at brevet ikke stemte med de tidligere breve fra kommunen om det videre forløb.

X svarede samme dag og stillede en række spørgsmål, bl.a. om indklagede havde modtaget det brev af 6. oktober 2011, som kommunen henviste til, og om hun havde fået den aktindsigt, de havde bedt om.

Den 4. november 2011 skrev X til indklagede, at han havde fået en henvendelse fra et byrådsmedlem, der interesserede sig for sagen. Advokaten svarede tilbage, at det var fint, hvis der kunne blive skabt et politisk pres, der kun kunne gavne sagen.

Den 10. november 2011 skrev X til indklagede og spurgte, om hun havde hørt noget, jf. at kommunen havde oplyst, at sagen skulle i bevillingsudvalget den 1. november 2011. Han spurgte på ny til spørgsmålet om aktindsigt og om kommunens brev af 6. oktober 2011.

Den 15. november 2011 skrev X til indklagede, at han lige havde fået brev om, at bevillingsudvalget havde besluttet at lade hans hustrus sag gå videre til pensionsnævnet, der ville behandle den på et møde den 17. november, d.v.s. om 2 dage. X spurgte, om indklagede havde fået det brev. Der var adgang til personligt fremmøde, og X spurgte, om det var en god ide. Han håbede, at hans hustru ville få tilkendt pension på mødet, men ville også gerne gøre sagen om overtrædelserne

færdig (kommunens fejl i forbindelse med sygedagpengesagen), så det eventuelt kunne være til gavn for andre, og de eventuelt kunne få tilkendt erstatning eller sygedagpenge for den periode, hvor kommunen uretmæssigt havde forholdt hans hustru pengene.

Indklagede skrev den 16. november 2011 til X, at hun ikke havde modtaget kommunens brev om mødet i sagen. Hun mente, at det var en god ide at møde frem, hvis klager var i stand til det. På den måde blev sagen gjort mere personlig og vedkommende. Advokaten skrev yderligere bl.a., at

"Derudover vil det jo angiveligt være muligt at se den færdige ressourceprofil, hvilket I vel til stadighed ikke har set? eller i hvert tilfælde gøre opmærksom på, at [klager] endnu ikke har set den færdige udgave endnu på trods af klager derover."

Den 23. november 2011 blev klager tilkendt førtidspension.

Den 8. december 2011 skrev indklagede til X og ønskede tillykke. Hun beklagede sin sene tilbagevenden i sagen, der skyldtes, at hun p.t. nærmest boede i en retssal. Hvis de ønskede at foretage yderligere i sagen, kunne den indbringes for Folketingets Ombudsmand, dog med den risiko, at han ikke ville tage sagen. Hvis de ønskede, at hun skulle gå videre med dette, måtte de regne med advokattimer ud over det, de allerede havde indbetalt, formentlig 5 – 9 timer yderligere. Hun ville snarest lave en opgørelse af sagen.

X skrev den 14. december 2011 til indklagede, at han havde anført over for kommunen, at hans hustru ikke var blevet partshørt i sagen, hvortil kommunen havde svaret ved at henvise til kommunens brev af 6. oktober 2011 til advokaten med akter og ressourceprofil. X bad advokaten oplyse, om hun havde modtaget det pågældende brev.

Indklagedes kontor svarede den følgende dag, at man ikke havde modtaget brevet med ressourceprofilen.

X har oplyst, at han den 20. december 2011 telefonisk aftalte med indklagede, at de skulle tale sammen først i det nye år om det videre forløb. Advokaten lovede på ny at sende en opgørelse over sit tidsforbrug.

I en mail den 11. januar 2012 til indklagede mindede X hende om, at de skulle tale sammen om sagen. Det var svært for ham at tage beslutning, da han ikke havde set hendes opgørelse.

X har oplyst, at indklagede ringede til ham mandag den 16. januar 2012, hvor de kort drøftede det videre forløb. Advokaten oplyste, at hun p.t. havde brugt 14 timer på sagen ud over de 9 timer, der var betalt a conto for, og hvis sagen skulle til Ombudsmanden, ville det kræve yderligere 5 – 9 timers arbejde. X sagde, at det

kom bag på ham, at der var brugt 23 timer på sagen, og at han ikke kunne finde penge til at indbringe den for Ombudsmanden. Indklagede tilbød da, at det kun var 18 timer, der var forbrugt, og at fremsendelse til Ombudsmanden kunne klares med 5 timer. X udbad sig betænkningstid.

I en mail den 17. januar 2011 til indklagede skrev X, at han og hustruen var blevet overrasket over den udvikling, sagen havde taget, og havde besluttet at bede hende om en skriftlig opgørelse/redegørelse over tidsforbruget i sagen, inden der blev foretaget mere.

Indklagede svarede i en mail samme dag:

"Jeg er fuld af forståelse for Jeres bekymring. Sagen har krævet rigtig meget, men jeg er samtidig opmærksom på, at beløbet overskrider det maksbeløb, der fremgår af vores aftale.

Da jeg har været så fokuseret på sagen og ikke har holdt øje med mit tidsforbrug, vil jeg foreslå, at vi mødes på midten, således at I betaler det halve af den fremsendte faktura.

[…]"

Der var på det tidspunkt ingen faktura fremsendt.

Den 9. marts 2012 sendte indklagede faktura nr. 3001-2012-1 i sagen til X på 37.000 kr. ekskl. moms eller i alt 46.250 kr. Med fradrag af indbetalte 22.500 kr. skyldte X herefter 23.750 kr. til advokaten. Der var anvendt 18,5 timer á 2.000 kr. Arbejdsbeskrivelsen lød:

"Gennemgang af sagen, juridisk og social[retlig] *vurdering af sagen udarbejdet i skriftlig rapport. Klageskrivelse til kommunen, ankestyrelsen samt telefonisk rådgivning."*

X skrev den 12. marts 2012 til indklagede, at han havde modtaget hendes faktura, hvor hun havde opgjort sit tidsforbrug til 18,5 timer, hvilket overskred det indbetalte a conto beløb med over 100 %. Da han ifølge hendes mail af 17. januar 2012 skulle betale halvdelen af fakturaen, svarende til 23.125 kr., indbetalte han forskellen mellem depositum og dette beløb eller 625 kr.

Den 2. april 2012 sendte indklagede en ny faktura, nr. 3001-2012-5, til X på 28.000 kr. ekskl. moms eller i alt 35.000 kr. Med fradrag af depositum skyldte han herefter 11.875 kr. til advokaten. I sit ledsagebrev skrev indklagede, at hun var klar over, at timeforbruget var overskredet i forhold til det anførte i hendes brev af 28. september 2011. Det ny fakturabeløb var i overensstemmelse med denne skrivelse, og det måtte de som minimum betale.

Der er ikke fremlagt time-/sagsregnskab e.l. vedrørende indklagedes arbejde med sagen.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

X har på vegne klager påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved som advokat for klager i en sag om tilkendelse af førtidspension

1. ikke at have fremsendt sin klageskrivelse af 12. oktober 2011 rettidigt til Y Kommune,
2. at have udarbejdet og taget sig betalt for en intern rapport om sagen, som ikke var aftalt,
3. ikke at have svaret på X's spørgsmål om manglende partshøring,
4. ikke at have svaret på X's spørgsmål, om hun havde modtaget kommunens brev af 6. oktober 2011,
5. ikke at have afregnet i overensstemmelse med parternes aftale og herunder
6. at have fremsat udokumenterbare påstande om sit timeforbrug i perioder, hvor hun intet foretog sig, og
7. ikke at have holdt øje med sit tidsforbrug og dermed sløset med klientkontoen.

X har til støtte for sine påstande henvist til handlingsforløbet og supplerende anført bl.a.:

Statsforvaltningens beskæftigelsesankenævn havde den 23. september 2011 sendt sagen til Ankestyrelsen, efter at man havde besluttet at fastholde nævnet afgørelse af 18. august 2011 om stop for sygedagpenge. Ankestyrelsen traf afgørelse den 11. oktober 2011. Indklagedes skrivelse af 12. oktober 2011 med supplerende bemærkninger til Statsforvaltningen indgik derfor ikke i Ankestyrelsens afgørelse og må dermed betragtes som ikke rettidigt fremsendt.

Den interne gennemgang af sagen, som indklagede har dateret den 17. oktober 2011, var ikke en del af aftalen.

Indklagede har ikke på noget tidspunkt dokumenteret sit timeforbrug på sagen. Det fremgik af advokatens mail af 8. december 2011 til X og hans hustru, at hun på det tidspunkt alene havde brugt timer svarende til, hvad de havde betalt, d.v.s. 9 timer. Og det fremgår ikke, hvorledes advokaten i tiden derefter kan have anvendt yderligere 9,5 timer, idet hun intet har foretaget i sagen efter den 8. december 2011.

Indklagede har desuden forsømt sin aftale med X og klager om at orientere dem, når og hvis hun anvendte tid på sagen ud over, hvad der svarede til hendes overslag til dem på maks. 28.000 kr.

Salærklagen

X har på vegne klager påstået, at indklagedes salær på 35.000 kr. inkl. moms skal nedsættes, og har til støtte herfor gjort gældende, at indklagede havde givet dem et overslag på 18.000 til 28.000 kr. (som må være inklusive moms, da han og hustruen er forbrugere, og intet andet er oplyst), at hun havde lovet at underrette dem, hvis hendes tidsforbrug oversteg dette beløb, men intet meddelt, og at hun på den baggrund havde tilbudt, at de kunne nøjes med at betale halvdelen af hendes faktura, hvilket de har gjort.

Indklagede:

Adfærdsklagen

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført:

Hendes brev af 12. oktober 2011 var inden den 13. oktober 2011, som var den frist, der var oplyst.

Hendes juridiske udredning og vurdering af sagen var omfattet af hendes aftale med X og klager, jf. aftalebrevets tekst om, at hun ville bistå bl.a. med en "juridisk vurdering af klagers sag" og "en plan for det videre forløb". Det er hendes normale fremgangsmåde, at hun som det første – eller som her: på et meget tidligt tidspunkt – udarbejder en sådan udredning og sender den til klienten. Det er en forudsætning for at kunne vurdere en socialretlig sag juridisk, at der er lavet et grundigt forarbejde, hvor alle faktuelle og juridiske aspekter er belyst, og klienten får med udredningen mulighed for at kommentere, supplere og se på sin sag "lidt udefra".

Indklagede havde ikke modtaget kommunens brev af 6. oktober 2011 med partshøring over ressourceprofilen vedrørende klager. Det fremgår også af hendes mail af 16. november 2011 til X. Det er forklaringen på, at hun ikke udførligt har svaret X, idet hun ikke antog, at der var noget at partshøre om, idet hverken hun eller X havde modtaget nogen ressourceprofil.

Timeregnskabet vedrørende sagen "løb fra" advokaten, så hun ikke var opmærksom på, at hun havde brugt flere timer end først antaget og ikke fik adviseret X om det. Det har hun beklaget. Da advokaten skrev sin mail af 8. december 2011 til X om det forventelige yderligere tidsforbrug ved at gå videre med sagen til Folketingets Ombudsmand og Datatilsynet, var hun endnu ikke opmærksom på, at hun havde brugt mere tid end efter sin oprindelige vurdering.

Salærklagen

Indklagede har påstået godkendelse af salæret og har til støtte herfor anført, at hun har anvendt samtlige de fakturerede timer på sagen. Bare korrespondancen mellem advokaten og X viser, at der er brugt lang tid, og dertil kommer selve udredningen af sagen, udarbejdelse af skrivelser, korrespondance ud af huset, sparring af sagens juridiske fokuspunkter og strategi samt telefonsamtaler.

Da indklagede tilbød X og klager at betale halvdelen af den fremsendte faktura, mente hun naturligvis, at de kunne nøjes med at betale halvdelen af det beløb, de blev faktureret *efter* a conto betalingen, altså halvdelen af de 23.750 kr., der var forfaldet til betaling. Dette tilbud fremsatte hun i erkendelse af, at hun ikke havde adviseret i tide om tidsforbruget. Da X og klager kun indbetalte 625 kr., må de have handlet i ond tro omkring fordringen.

Derefter sendte indklagede en ny faktura på 28.000 kr. + moms, som svarede til den oprindeligt indgåede aftale.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Om det enkelte klagepunkter bemærkes:

Advokatnævnet har ikke anledning til at tilsidesætte indklagedes forklaring om, at Statsforvaltningen i Hovedstaden, Beskæftigelsesankenævnet, havde anført, at der var frist til den 13. oktober 2011 til at fremkomme med bemærkninger til Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 23. september 2011. Der er derfor ikke grundlag for at bebrejde advokaten, at hun sendte sine bemærkninger på klagers vegne den 12. oktober 2011.

Indklagedes udarbejdelse af et skriftligt notat med sin gennemgang og vurdering af klagers sag må anses for at falde inden for advokatens opgaver, som de var skitseret i aftalebrevet af 28. september 2011, idet der, når der ikke var aftalt andet, måtte tilkomme advokaten frihed til at bestemme, hvorledes den aftalte juridiske

vurdering af sagen og planen for det videre forløb mest hensigtsmæssigt blev foretaget og meddelt.

Advokatnævnet lægger til grund, at indklagede ikke havde modtaget Y Kommunes brev af 6. oktober 2011 med ressourceprofil vedrørende klager og partshøring om denne, og at hun derfor ikke havde sin opmærksomhed særligt rettet mod dette. X's spørgsmål i den forbindelse var kun et af adskillige spørgsmål, han stillede advokaten. Under de omstændigheder finder Advokatnævnet ikke, at advokatens undladelse af at besvare X's spørgsmål om brevet og om partshøring var så væsentlig en forsømmelse, at det var i strid med god advokatskik.

Efter gennemgang af sagen finder Advokatnævnet ikke grundlag for at betvivle indklagedes oplysning om, at hun har anvendt i hvert tilfælde 18,5 timer på sagen. Advokatens mail af 8. december 2011 ændrer ikke herved, idet advokatens oplysning om, at hun da endnu ikke havde gjort sig tidsforbruget klart, forekommer troværdig.

Endvidere finder nævnet, at det ikke var det i strid med god advokatskik, at indklagede ikke holdt øje med sit tidsforbrug og underrettede X og klager, da hendes tidsforbrug overskred den anslåede pris. Dette vil imidlertid have betydning for det salær, som indklagede kan opkræve for sit arbejde, jf. nedenfor under salærklagen.

Advokatnævnet frifinder derfor indklagede.

Salærklagen

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt. Det opkrævede salær skal efter praksis ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

På grund af sin overskridelse af det anslåede tidsforbrug og pris tilbød indklagede i mail af 17. januar 2012 X og klager, at de kunne nøjes med at betale "det halve af den fremsendte faktura". Efter ordlyden vil det sige halvdelen af advokatens faktura af 9. marts 2012 på 46.250 kr., det vil sige 23.125 kr. Idet dette beløb ligger inden for rammen i advokatens overslag af 28. september 2011 (18.000 til 28.000 kr.), og idet X og klager ikke nødvendigvis måtte forstå, at indklagedes arbejde for dem var væsentligt mere værd, finder Advokatnævnet det ikke godtgjort, at X og klager har indset eller burdet indse, at indklagedes tilbud ved en fejl havde fået et indhold, som advokaten ikke havde tilsigtet. Advokatnævnet finder derfor, at indklagede er bundet ved sit tilbud om, at X og klager kunne nøjes med at betale hendes salær med 23.125 kr., som var accepteret ved indbetaling af de 625 kr.

Advokatnævnet tiltræder i den forbindelse, at X og klager som forbrugere har været berettiget til at forstå beløbsrammen i overslaget som 18.000 kr. til 28.000 kr. inkl. moms, når andet ikke var anført eller klart fremgik.

Advokatnævnet finder ikke grundlag for yderligere nedsættelse af indklagedes salærkrav.

Det opkrævede salær på 35.000 kr. inkl. moms kan på denne baggrund ikke anses for rimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2, og Advokatnævnet nedsætter derfor i medfør af retsplejelovens § 146, stk. 1, det samlede salær til 23.125 kr. inkl. moms.

Advokatnævnet pålægger indklagede at betale det eventuelt for meget modtagne salær tilbage til X og klager inden 4 uger. Ud over salæret skal indklagede betale renter af beløbet. Renten er sædvanlig procesrente; det vil sige Nationalbankens udlånsrente med tillæg af 7 % (dog 8 %, hvis advokaten har modtaget salæret efter 1. marts 2013). Udlånsrenten kan oplyses af pengeinstitutterne. Beløbet skal forrentes fra det tidspunkt, hvor indklagede modtog beløbet som betaling, til det tidspunkt, hvor indklagede betaler beløbet tilbage.

Herefter bestemmes:

Indklagede frifindes.

Indklagedes salær nedsættes til 23.125 kr. inkl. moms.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz